

Б Ю Л Е Т Е Н Ї

— Т. П. ОУН у В. Б. —

ч. 4 /110/

Рік XX

З В Е Р Н Е Н Н Я

АБН У ЮВІЛЕЙНИЙ РІК 1943 - 1983

Сорок років минають від часу створення у листопаді 1943 у лісах Житомирщини в Україні з почину ОУН і УПА координаційного центру революційно-визвольної боротьби поневолених большевизмом і нацизмом народів за національно-державку незалежність, суверенність та демократичний лад. Це було організаційне оформлення під час збройної боротьби проти двох колоніальних імперіялізмів і тоталітаризмів окремо діючих, але ідейно-політично у своїх цілях тотожних, визвольних рухів тринадцять поневолених наїзниками націй / у тому Азербайджан, білорусь, Башкирія, Вірменія, Грузія, Північний Кавказ, Туркестан /узбеки, казахи/, Україна/.

Уже в грудні 1940 року у своєму Маніфесті Організація Українських Націоналістів під проводом Степана Бандери проклamувала основні ідеї не тільки боротьби української нації, але й ідейно-політичну базу спільного фронту визволення поневолених народів. Цей Маніфест був мужнім викликом усім колоніалізмам, імперіялізмам, расизмам і тоталітаризмам. На своєму II Великому Зборі ОУН виразно задокументувала своє становище стосовно тодішньої Німеччини, схвалюючи, що буде проводити визвольну боротьбу за українську самостійну соборну державу і за справедливий міжнародний лад, незважаючи на всі можливі територіально - політичні зміни на Сході Європи.

Спільний фронт поневолених націй большевизмом і нацизмом був задокументований кров'ю, коли збройні частини під командуванням майора-грузина відбили наступ німецьких наїзників у лісах Житомирщини напередодні Конференції поневолених націй 21 - 22 листопада 1943. Уже 1940 р. з почину ОУН появлявся різномовний журнал поневолених націй " Наш Фронт", який визначував політичну концепцію визволення та мету, тобто розвал імперій і усяких тоталітаризмів у захист національного принципу організації світу й основних демократичних вольностей одиниць і народів.

ВИЗВОЛЬНА ВІЙНА ПОНЕВОЛЕНИХ НЕ ВГАВАЛА

Конференція поневолених націй у листопаді 1943 закликала усі народи поневолені нацизмом і большевизмом Сходу і Заходу стати у спільний фронт проти обох тираній, апелювала до анти-янтів зірвати союз з большевизмом, з російським імперіялізмом і йти разом з поневоленими націями проти обох імперо-колоніа-

лізмів, що врятувало б світ від сучасної загрози термоядерного голокосту. З неймовірною бравурою, небувалою мужністю та героїзмом Українська Повстанська Армія і збройне підпілля ОУН – розгортали спільний фронт у глибину й ширину. Рейди УПА у сусідні країни включно з рейдом у Північний Кавказ мобілізували народи у спільній боротьбі за спільні ідеали, за розвал імперій – московської та німецької та знищення обидвох тоталітаризмів!

30 РОКІВ ТОМУ.....

Після унікальної в історії революційно-визвольних повстанських рухів поневолених народів усіх часів триваючої понад десять років збройної боротьби ОУН – УПА, бо сягаючої ще до 1955 року, – прийшли одночасно страйки, заворушення, повстання в концтаборах, які сягали до кінця п'ятдесятих років.

І саме тридцять років тому стрясли вони імперією до основ. Відмічаючи цього року сорокріччя АБН, ми відзначаємо одночасно легендарні у своїй величчі, самопосвяті, грандіозності організовані ОУН і УПА та борцями інших народів, литовців, білорусів, туркестанців, грузинів, азербайджанців, лотизів, естонців, татаро-башкірців, народів Сибіру, північно-кавказців, вірменів, повстання мільйонів в'язнів у концтаборах Сибіру й по всій тюрмі народів, яких кількість нараховувала до 17 мільйонів, а згодом дійшла до 20 мільйонів. У продовжуванні масової збройної боротьби на рідних землях повставали найкращі борці – сини поневолених народів у концтаборах! Це був фронт АБН, який примусив Хрущова реорганізувати концтабори, звільнити частинув'язнів, щоб рятувати імперію, бо полум'я з концтаборів загрожувало перетворитися у пожар усієї імперії!

БОРОТЬБА ТРИВАЄ

Приходять шістьдесяті і сімдесяті роки. Наприкінці п'ятдесятих 1959 з наказу Хрущова-Шелєпіна-Ворошилова згинув з рук злочинця символ боротьби України Степан Бандера. У героїському бою 1950 року смертю Святослава Хороброго згинув на рідній землі Головнокомендуючий Збройних Сил України /УПА/, Провідник ОУН на Рідних Землях, Голова Генерального Секретаріату УГВР ген. Роман Шухевич-Тарас Чупринка, ініціатор і організатор Конференції Поневолених Народів 1943 р. На полі бою з московським наїзником згинув як герой Голова Конференції Ростислав Волошин. На крові борців на рідних землях поневолених народів і з крові полеглих у повстаннях у концтаборах виростає нове покоління шести- і семидесятників і воно продовжує спільну боротьбу на рідних землях і в концтаборах у різних формах. Десятки спільних заяв, голодівки і протестні акції різного рода речників цих поколінь поневолених народів, вияви солідарності зі збройною боротьбою і продовжування боротьби усіх поневолених народів підпільними рухами й організаціями, боротьби, смертої на оригінальних, притаманних кожному народові першнях – дає неможливу до захитання впевненість і віру, що вгавольна боротьба буде переможною, бо народи вже самоусвідомили свої відвічні вартості, свої питоменні первні, діаметрально протиставні російському способowi життя. Боротьба на життя і смерть продовжується! Поневолені народи вже творять більшість населення в СРСР, не згадуючи сателітних країн. З вини західних альянтів більшовизм поширився на нові країни: Польщу, Словаччину, Чехію, Угорщину, Болгарію, Румунію, Східню Німеччину, Хорватію, Сербію,

Словенію, Албанію, Кубу, В'єтнам, Камбоджу, М'яос, північну Корею, різні країни Африки, Латинської Америки, Афганістан у полум'ї. Проте ж вільний світ ще не пробудився зі свого гедоністичного летаргу

ДІЯ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

АБН штурмує незмінно західню громадськість, уряди, парламенти, вказуючи на єдину альтернативу до загрози термоядерного голокосту: всебічна підтримка визвольної боротьби поневолених націй за розвал російської імперії на національні незалежні суверенні демократичні держави в їхніх етнографічних кордонах і знищення комуністичної системи зсередини за поміччю одночасного зриву поневолених націй. Це шлях, що гарантує остаточну перемогу без атомної і світової війни!

АБН розгортає широку світову акцію проти російської імперії і більшевизму, організує й мобілізує громадськість вільних націй, вказує на загрозу всього людства більшевизму й російського руйницького месіанізму. АБН веде широку інформативну кампанію своїми неперіодичними і періодичними виданнями /АБН - кореспонденс - уже майже сорок років/ на різних мовах світу, розбудовує свої станиці в численних країнах /останньо в Японії, Індії/, організує міжнародні конференції, приймає участь та включає свою концепцію у постанови світових антикомуністичних конференцій, організує масові акції, намагається дипломатичні контакти, впливає на політиків, парламентаристів, на масові засоби інформації в дусі своїх ідей. Пляново і систематично йде до своєї мети. Дає повну підтримку Європейській Раді Свободи. Останньо у своє сорокріччя сягає столиці найпотужнішої держави світу - Вашингтону, Білого Дому і Капітолю, Президента ЗСА і Конгресу ЗСА. Ідеї Конференції поневолених народів у 1943 були інспірацією закону Конгресу ЗСА про поневолені нації з 1959!

ВАЖЛИЙ ШЛЯХ

Великий і переважний це був шлях від лісів Житомирщини, від журналу "Наш Фронт" з 1940р., від маніфесту ОУН з 1950, ідейної бази АБН - до Вашингтону, до Білого Дому і до святкування сорокріччя АБН разом з найвищими достойниками найпотужнішої великодержави світу, до вивішення емблеми АБН у залі святкувань у Конгресі ЗСА, до спільного святкування з 25-річчям закону ЗСА з 1959 р. і тижня Поневолених Націй у ЗСА. Проте ж шлях до мети ще далекий, ще повний терня, жертв і невдач.... Ще не один з нас упаде на тому шляху, ще багато жертв треба буде принести, щоб наша правда, правда Бога перемогла. Скільки мучеників принесло християнство на вівтарі Христа, скільки ще принесе у боротьбі з темрявою більшевизму, воюючим антихристом?! ~~Наша~~ ідея - найреволюційніша ідея світу - здійснена несе далекосяжні наслідки у переформуванні світу, бо валить диявольську імперію світу, диявольську систему життя - комунізм, валить уосіблення зла на землі, валить антихриста, що виповів війну Христові, валить більшевизм і всякої форми російський імперіалізм з його воюючим безбожництвом і його антихристською цезаропapistською церквою Загорська, яка пригадує нам диявола, що спокусував Христа на пустині....

Сорок років ми маємо за собою, сорок років боротьби, сорок років ми росли і ростемо лише завдяки нашим власним силам, ніколи і ніким чужим непідтримувані матеріально. Наша сила в нашій ідеї і вірі, у наших поневолених народах - у нас самих. Творилися і проминали на чужий кошт творені різні міжнародні формації, але ті, що стоять власними силами і мають та захищають справедливую ідею, втримаються і ростимуть, бо вони відзеркалюють волю народів, волю Бога. Наша сила в силі наших народів!

У сорокріччя АБН закликаємо скріпити нашу рідну силу всіма засобами, зокрема фінансовими! Проголошуємо ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД АБН 1983! ХАЙ УЧАСНИЧАТЬ ПОЖЕРТВАМИ В НЬОМУ ТЕЖ НАШІ ПРИЯТЕЛІ З ПОМІЖ ДЕРЖАВНИХ ВІЛЬНИХ НАРОДІВ. ХТО ПОМАГАЄ НАМ, ПОМАГАЄ САМ СОБІ, РЯТУЄ СВОЮ ВОЛЮ ПЕРЕД ЗЛОЧИННИМ БОЛЬШЕВИЗМОМ! Від Вашої підтримки залежить кожний наш успіх! Шлях від лісів Житомирщини до Білого Дому був можливий лише завдяки В А Ш І Й підтримці!

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ
АНТИБОЛЬШЕВИЦЬКОГО БЛЮКУ НАРОДІВ
АБН

У СВІТЛИЙ ЮВІЛЕЙ

З ПРИЗНАННЯМ, ПОДІВНОМ І ВДЯЧНІСТЮ ЗА НАДЗВИЧАЙНІ ЗАСЛУГИ І УСПІХИ ЧОТИРЬОХ ДЕКАД ДІЯЛЬНОСТІ АБН, ЩО ЗАВДЯЧУЄМО ДОСТОЙНИМ І ДОРОГИМ - ПРЕМ'ЄРОВІ УДП, ГОЛОВІ ПРОВІДУ ОУН І ГОЛОВІ ЦК АБН ЯРОСЛАВОВІ СТЕЦЬКОВІ І ПАНІ МІР. СЛАВІ СТЕЦЬКО, ВІТАЄМО ЇХ, ЯК НАЙЧІЛЬНИШИХ ПОДВИЖНИКІВ ІДЕЇ АБН І НЕВТОМНИХ ЗРАЗКОВИХ ОРГАНІЗАТОРІВ ПОНЕВОЛЕНИХ НАРОДІВ ДО БОРОТЬБИ З МОСКВОЮ ЗА НАЦІОНАЛЬНЕ І ДЕРЖАВНИЦЬКЕ ВИЗВОЛЕННЯ З НАГОДИ ЮВІЛЕЮ - 40-РІЧЧЯ АБН І БАКАЄМО ДАЛЬШИХ ТРИВАЛИХ УСПІХІВ В КЕРІВНИЦТВІ АБН АЖ ДО УСПІШНОГО ЗАВЕРШЕННЯ ЙОГО ІДЕЇ - РОЗВАЛУ МОСКОВСЬКОЇ ІМПЕРІЇ І СТВОРЕННЯ НА ЇЇ РУЇНАХ НЕЗАЛЕЖНІ ДЕРЖАВИ ПОНЕВОЛЕНИХ МОСКВОЮ НАРОДІВ І НАШОЇ БАТЬКІВЩИНИ - УКРАЇНИ.

ДЕКЛАРУЄМО СВЯТОЧНО НАШУ БЕЗЗАСТЕРЕЖНУ ДЛЯ ВАС ПІДТРИМКУ І ВІДДАНІСТЬ У ЦЬОМУ ВЕЛИКАНСЬКОМУ ЗМАГУ, ЯКИМ КЕРУЄТЕ УСПІШНО.

ХАЙ ГОСПОДЬ БОГ ВАС МАЄ У СВОЇЙ ЛАСКАВІЙ ОПІЦІ, ОБДАРОВУЮЧИ КРІПКИМ ЗДОРОВ'М І МНОГОЛІТТЯМ, ЧОГО БАКАЄ ВАМ

ТЕРЕШОВИЙ ПРОВІД, ВЕСЬ ПРОВІДНИЙ АКТИВ І ЧЛЕНСТВО, СИМПАТИКИ І ПРИХИЛЬНИКИ ТА ЮНАЦТВО ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ У В. БРИТАНІЇ.

БІЛЬШЕ УВАГИ СПРАВАМ МОЛОДІ

Такий загальний висновок є із засідання членів ТП, яке відбулося в дні 21-го жовтня ц.р., на якому між іншими справами, досить широко обговорено спостереження і ситуацію на молоде - чому відтинку, включно з молодим членством і юнацтвом та запропоновано заходи на покращання стану, що поручається нашому активові до уваги і застосування на місцях в праці на молодечому полі.

Взяти до уваги, що після крайових справ, найважливішим відтинком роботи нашої Організації є молодечий і є потреба не так декларативно як фактично заангажувати себе провідному активові до праці, загострюючи зацікавлення і втручання / в добром сенсі / у всі ділянки роботи, де згуртована наша молодь в СУМ, Пласті, УСГ як теж і на нашому внутрішньому полі, в лавах Молодого членства і Юнацтва ОУН. Таким чином наступить успішний процес активізації в широкому вахлярі української організованої молоді: українських молодечих організацій і нашої організаційної молоді, який треба плекати і розвивати енергично цілу декаду, яка є перед нами, бо це ще буде період з подостатком сил й активності у старшого членства, яке за десять років знайдеться у віці понад шести і семидесятників, значить у пенсійному віці, коли природньо активність фізична меншає. До того часу нам треба придбати більшу кількість молодого членства, розбудувати широко мережу юнацтва ОУН і на вищому як зараз рівні втримати активність і дієвість молодечих організацій. Якщо залишимо справи молоді такими, як є вони під сучасну пору, стан значно погіршиться, а членство, наш актив не зможе оправдати себе за неуспіх і змарнування часу декади, яка перед нами, яка може збагатити наше організоване життя і нашу Організацію тривкими успіхами і значними досягненнями при уважній й активній від зараз поставі нашого членства, провідного активу.

У зустрічах з молоддю виявляється нехіть до виступів. Зголошуються до слова і виступають переважно ті, які добре володіють українською мовою і знають загальну проблематику, а вони є в меншині до загалу української молоді. Не вповні достаточне знання української мови мовчазної більшості є теж причиною, чому вона не розуміє як слід доповідей і рефератів, що писані не простою, а заавансованою літературною мовою, а нерозуміючи, вона уникає громадських зібрань, не ходить на імпрези. Щоб змінити настанову тієї молоді, то немає іншого ліку, як порадити їй і створити умови для серйозного вивчення нею української мови. Необхідно знайти спосіб до заохоти для нашої молоді, щоб систематично читала. Деякою спонуккою в цьому відношенні буде, коли ми доручатимемо зокрема нашій організаційній молоді опрацьовувати ротацийно /по черзі/ доповіді, реферати, семінарийні праці тощо. Варто в кожній середній і більшій громадах організувати гурток /5-8/ пропагандистів і деякий час працювати над ними, доки не увійдуть у самостійну дію. Це значно поширить круг нашої молоді, яка добре знатиме українську мову і матиме сміливість до публичних виступів.

Маючи на увазі мовчазну більшість нашої молоді, її байдужість і нехіть до читання, вирінає перед нами не легке, але й невідкладне завдання "переломити" молодшу генерацію до літератури й українознавства до чого маємо сприятливі умови - існування і діяльність Філії УКУ з її пляном програми ІСПО /Інститут Суспільно-Політичних Наук/. Курсантами ІСПО при УКУ

крім сумісців окремих Осередків, гуртки яких необхідно в порозумінні з ІСУ СУМ і УКУ творити, повинні бути теж обов'язково гуртки наших пропагандистів, про які була мова в попередньому розділі. ІСПО при нашій дбайливій допомозі зможе відіграти важливу і неоцінену роль не тільки як студійний форум, але рівночасно як наше власне ідейне середовище молоді, яка працює над собою і в тій праці затіює ідейні вузли дружби між собою, як творча противага до інакодумаючих.

Де помітно, треба протиставитися апатії і бездіяльності як на відтинку молодечих організацій так і в нашому внутрішньому відтинку. Кожна організована одиниця має бути активна, має бути активною клітина даної організованої формації. Зараз стан є такий, що більшій уваги і помочі з нашої сторони потребують: СУМ, Пласт і УСГ зокрема поза централю в Лондоні, на провінціях, де на університетах і коледжах навчається українське студентство. Не толерувати застій, не потурати байдужності, а реагувати /станичні проводи в станицях, обласні в областях, зацікавлюючи широку українську громаду справами молоді, мобілізуючи її на імпрези організовані молодечими організаціями. Дбайливо допомагати молоді в підготовці до річних зборів, включно з персональною обсадою управ найактивнішим елементом з посеред молоді. Позитивним виявом зацікавлення і турбот справами молоді є присутність на зборах репрезентантів від місцевих братніх установ, про що треба не забувати.

Цього року успішно започатковано військовий вишкіл, який буде продовжуватися "вікендами". Обов'язкову участь у військовому вишколі візьмуть Молоді члени і члени Юнацтва ОУН. Відповідальні за ці відтинки з рамені нашої Організації спільно з Військовим Сектором опрацюють програму та визначуть час, коли і яка група має явитися на вишкіл. Побажаним є, щоб загал сумівської молоді включився в програму військовознавства, беручи участь у військових вишколах. В програмі військових вишкілів узгляднювати курс ІСПО по лінії необхідного ідеологічного вишколу. Таким чином підніматимемо на щораз вищий ступінь інтелектуальне знання нашої молоді і фізичну її заправу.

Якщо йдеться про молоде наше членство ми ще не зовсім дали йому те, що Організація мала дати, а це головне - завдання і працю за яку треба вимагати звітування. Вимагати від нашого молодого членства праці над собою, над особистим інтелектуальним рівнем, який необхідно збагачувати і підносити. З нашої сторони треба посилити тиск на нашу молодь, наше молоде членство, щоб серйозно працювали над собою. Молодому членству доручувати такі завдання, які вони виконували б з охотою і були природні їхньому зацікавленні. Для того теж шукати нових методів. Не йти виключно на масівки, а працювати індивідуально над молодим членством, як теж і у звенах, де нав'язується кращий безпосередній контакт і більша контролює виконності. Між завданнями, які доручувати молодому членству, визначувати завдання по лінії внутрішній, зовнішній, на науковому відтинку тощо.

На порядку нарад кожного нашого організаційного форуму необхідно ставити й обговорювати справи молоді в найширшому засягу, а в тому й справи Молодого членства і Юнацтва ОУН. Звернути увагу на потребу періодичних засідань проводів від Станичних до ТП, що відноситься теж до відтинку Юнацтва ОУН.

Успіх у праці на тому важливому відтинку в Секторі молоді залежатиме від активності усього провідного активу і взаємної підтримки, яку друг другові має подати. В надії на повну підтримку для повищих справ збоку нашого провідного активу, акцентуємо ще раз актуальну вимогу нашого часу, яка звучить: **БІЛЬШЕ УВАГИ СПРАВАМ МОЛОДІ!**

О. К - вий

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

МОЛОДЬ - ЗАПОРУКА ОРГАНІЗАЦІЇ

"Роля молодечих організацій, як підготовка формування дієспосібних одиниць на різних відтинках революційно-політичної активності повинна бути ще більш наголошена. Ідеологічні вишколи, фахове знання окремих ділянок пов'язаних з політичною акцією, веденням зв'язку, інформації і пропаганди мусять бути включені в виховно-вишкільну програму даних організацій" /Постанова VI ВЗ ОУН/.

Ця Постанова стосується нас усіх, які прямо чи посередньо мають відношення до молоді. Як знаємо наша молодь часто захоплюється чужими розкладницькими ідеями. Безумовно це є негативний вплив англійських шкіл і середовища в якому вона виростає й перебуває. Часто ми знаходимось у таких обставинах, що ніяк не можемо переконати наших молодих одиниць. Часто для них навіть скажімо останні події, в яких була замішана злочинна Москва і які Потрясли світом не ніяким аргументом. Вони вживають таких самих оправдань для московських злочинів, що і промосковські наївні англійські діячі. Наша молодь вважає, що Америка не є нічим кращим від Москви, а в додатку ще є спричинником порушення миру в світі.

Голошені нами "наша альтернатива до атомної війни" не є для них авторитетною розв'язкою. Вони вперто йдуть за головами тих що хочуть цілковитого одностороннього розброєння західних держав, наївно вір'ючи в забріхану гуманність Москви.

Дорогі подруги і друзі! Маймо це на увазі всюди там де лише зустрічаємось з молодю людиною. Не пропускаймо нічого, що говорить наша молода людина. Тримаймо палець на пульсі. Стараймось якнайбільш переконливо говорити з нашою молоддю, байдуже, чи ми щойно починаємо з нею працювати, чи це вже завансована особа.

При тому ангажуймо нашу молодь до різних ділянок громадської праці очевидно під нашим наглядом продовж певного часу, аж побачимо позитивні наслідки їхньої самостійної дії. Нашим завданням є підготувати молодь до самостійного ведення громадської праці. Передача праці в молоді руки без допоміжного нагляду досвідчених громадських діячів не матиме успішних наслідків. Тут маєтись теж на увазі й вишкільну чи самовишкільну працю молоді. Це й одна з Постанов VI ВЗ ОУН "... СМК мусить закріпити у своїй вишкільно-дійовій програмі систему подвійного навантаження, тобто кожний член МК і повний член активу

одержить конкретне доручення працювати в системі ОУВБ /очевидно по його зацікавленнях і потребах Організації/.

Щоб ми не робили, пам'ятаймо, що найважливішим нашим завданням під сучасну пору є протиставлення російсько-большевицькій системі окупації а теж і протиставлення ворожому поступові проти нашої визвольної боротьби як зі сторони окупантів України так і їхніх вислужників на еміграції. Чомусь упродовж певного часу посилився гострий наступ на нашу Організацію, а при тому й огидне оплюгавлювання наших світлих моментів визвольної боротьби, а теж і їхніх провідників, що віддали все, що мали найцінніше /своє життя/ за визволення і краще завтра своєї батьківщини - України. Ми, як спадкоємці визвольної боротьби не можемо стояти осторонь, а гідно відстоювати й обороняти наших світочів. В такому дусі й повному поінформовані ми повинні виховувати нашу молодь. VI ВЗ ОУН наголосив, що "особливо важливим є виховання українського молодого покоління на засадах національно-державницьких традицій і почуття обов'язку активної служби для здійснення ідей УССД, при чому необхідною є теж військова підготовка молодих кадрів".

Грядучі події вимагають від нас, широких мас активної молоді, очевидно належно підготованої, вишколеної під кожним оглядом і готової на найважче. Про це треба нам усім пам'ятати й належно працювати в напрямі приєднування широких кіл наших однодумців, яких після належної підготовки треба включити в наші ряди. При чому треба пам'ятати Постанову VI ВЗ ОУН, що "Основною засадою у вербуванні членства в рядах МЖ і в актив Організації мусить бути:

- а/ якість і строга селективність на виключно індивідуальній базі;
- б/ моральні якості кандидата;
- в/ психологічна структура, зацікавлення і нахили;
- г/ спілкування;
- г/ інтелектуальні і фізичні спроможності та здібності.

При тому самому треба бути прикладною одиницею суспільства. Без належного прикладу наші зусилля даремні. Молодь, що рішається вступати в наші ряди вірить в ідеал якого шукає. Нам не можна підвести її довір'я. Нічого більше не деморалізує молоду людину, як прикре розчарування в тому, що було для неї святим, ідеальним. Тож дорогі подруги і друзі завжди й всюди думаймо про себе, хто ми і які позиції заступаємо, бо так нас бачать наші молодші подруги і друзі. Щоб ми не зробили чи сказали, вони бачать як дію їхнього зверхника, провідника, що дає їм напрям і підготову до майбутнього. Малий непродуманий чи нерозважний крок може зіпсувати все що до тієї пори було позитивним і прикладним. Великою частиною наших неуспіхів є брак добрих, позитивних і будуючих прикладів. Не кажу що їх взагалі немає, але їх є замало.

До речі в нашій організаційній праці не можемо поминути важливої ролі родини. Тож стараймося зберегти здорову атмосферу в родині де молода людина засвоює першу підготову до свого майбутнього самотійного життя. В наших родинках повинна бути українська мова, а при тому не сміє бракувати української книжки, газети чи журналу. Діти мусять бачити українську книжку чи часопис в руках їхніх батьків. Це є один з прикладів свідомої і прикладної підготовки нашої молоді на корисних членів нашої Організації. Бо і як молода українська людина без знання рідної мови й проблематики рідної країни може ста-

ти активним оборонцем ідеалів і святощів української нації, добрим борцем за права українців бути господарем на своїй землі.

Другим важливим чинником у вихованні нашої молоді є школи українознавства і молодечі організації. Для успішності праці школи і молодечої організації потрібно якнайкращих учителів і виховників. При тому необхідними є різні конференції і курси, що поглиблюватимуть їхнє знання, а теж не менш важливим є обмін думками й досвідом з іншими учителями і виховниками. Тож не нехтуймо ними, якщо такі конференції чи курси відбуваються. Маю на увазі конференцію організовану Освітньою Комісією при СУБ. Були спроби аж два рази протягом двох місяців, але майже не було зацікавлення, ані належної підтримки зі сторони нашого членства. Якщо не будемо дбати про належну освіту й виховання нашої молоді то даремні наші зусилля. Бо тільки тоді молода людина буде корисною своїй нації, якщо вона знатиме чийого народу вона є дочкою, чи сином, знатиме його минуле й знатиме що має досягнути в майбутньому. Молода одиниця досягне ту свідомість лише тоді коли матиме належну освіту й виховання. Не пропускаймо таких нагод, цікавись ними і дбаймо за їх успішність бо це тільки й виключно для нашого добра в досягненні позитивних наслідків у вихованні здорового молодого покоління, так дуже потрібного в боротьбі за волю поневоленої України.

На закінчення дозвольте зачитувати ще одну Постанову VI ВЗ ОУН:

"Весь суспільний сектор має дати повну допомогу на відтинок молоді, як один з найбільш важливих і загрожених. Без молоді нема продовження політичної дії, а в слід за цим забезпечення тягlosti революційних процесів. Сила ОУН виросла завдяки припливу молоді і її відсутність може привести до занепаду та звести в нівець найкращі плани і програми."

ХМАРА.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ЗА ІДЕОЛОГІЮ ЧИ ПРОТИ НЕЇ?

Для українських "демократів справа "відідеологізування" є дуже актуальною. Вони хочуть очолити і повести за собою укр. громадсько-політичні акції та взагалі укр. визвольну політику, але "без ідеології", розуміється, без ідеології Українського Націоналістичного Революційно-Визвольного Руху - ОУНр, яка є одинока загально прийнята серед укр. спільноти, як єдино правильна, що вказує шлях до Визволення України.

Коли читати про " Політичний Семінар Українського Демократичного Руху" /УДР/ - "Свобода" з 20.7.1982 р. ст. 3 -, то заважимо, що на думку тих "демократів" ідеологія це щось "антиінтелектуальне", "антидемократичне" і "тоталітарне"! Базувати українську визвольну політику на ідеології це, на їх думку, "опримітивлення політики", це "розрив між наукою і політикою". Значить політика має базуватись тільки на "науковості" та "інтелектуалізмі" і тому сьогодні українську політику треба "відідеологізувати"...

Звідки взялась в укр. демократів така негативна постава до поняття ідеології? Перше, треба пам'ятати, що УДР був ство-

рений і є ведений т. зв. "двійкарями" - ОУН з, а одна з причин відколення їх від ОУНр в 1950 роках було "відкинення" ними ідеології, як щось негативного. Друге, цей негативізм до ідеології у двійкарів" постав під впливом чужих поглядів, які пов'язують розуміння ідеології з негативними чи шкідливими суспільно-політичними рухами. Напр., соціал-лібералізм пов'язує ідеологію з нацизмом і фашизмом, але не з марксизмом, комунізмом, лібералізмом, але не вважають консерватизму ідеологією. Тому укр. "демократи" під впливом таких чужих поглядів і собі також "відкидають" ідеологію.

Крім цього, соціал-лібералізм, що є домінуючий чи впливовий в Америці / та в сучасній Зах. Європі також/, є тих поглядів, що одиникий правильний спосіб пізнавати дійсність чи правду є через "науковість" /досліди/ та через інтелект /раціоналізм/. Тому він відкидає ідеологію, бо вона не є нібито наукою, а має признаки ірраціональності та догматичності. Ліберали обвинувачують ідеологію за її "шкідливу" соціальну функцію, бо замість сприймати чи трактувати суспільні явища "раціонально" і "науково", ідеологія "промовляє чи апелює до емоцій, розбурхує почуття і штовхає людей до акції - до повстань." На основі таких впливових поглядів американського оточення, укр. "демократи" виступають завзято проти ідеології, яка, на їх думку, "позбавляє свободи думки", є явищем "непопулярним" і "примітивним". Ці "ідеї" вони намагаються поширювати і серед нестійкої частини молодшого укр. покоління за кордоном.

Наше становище до ідеології чи до розуміння ідеології було і є наскрізь позитивне, бо ми не піддалися чужим впливам чи поглядам на цю справу. Нам завжди було ясно чи самозрозуміло, що так як кожна людина має свій світогляд, так і кожний суспільно-політичний рух чи організація мусить мати свою ідеологію - свою систему ідей чи правд, в які вона вірить і які вона пропагує чи ширить серед спільноти. Наш рух має ідеологів типу М. Міхновського чи Д. Донцова. Це нісенітниця, коли ліберали чи укр. "демократи" кажуть, що їх рух чи організація "немає ніякої ідеології", що в них є "свобода думки" і що вони не накидають нікому якоїсь системи ідей". А що ж вони голосять на тому політичному семінарі УДР, як не систему свріх ідей чи правд? А що є соціал-лібералізм, як не ідеологія, і то хибна?

Кожна ідеологія, на нашу думку, займається такими питаннями зі суспільно-політичного життя і дає на них відповіді, які не є конче науково обґрунтовані, бо вони переходять межі засягу людських змислів і науково їх розв'язати неможливо, а треба в ті відповіді тільки вірити. Отже ідеологія голосить свої ідеї-правди, як логічні висновки, але не доказує їх науково через досліди, і людям залишається тільки вірити в таку чи іншу відповідь. Тому, ідеологія не є наукою і має признаки ірраціональності та догматичності. Тому і марксизм є ідеологією, а не наукою, хоч марксисти це заперечують і кажуть, що марксистам все "доводить науково"! Так само, ліберали і укр. "демократи" проповідують і свою ідеологію, хоча вони цього не визнають, а думають, що вони все доводять лише "науково" і "раціонально".

Дальше, люди засвоюють собі ідеї з ідеології, себто, засвоюють собі ідеологію, і вона тоді стає частиною людського світогляду, а згодом та ідеологія починає ставати висловом людського хотіння, віри, стремління і домагання. Значить, ідеологія тоді перестає бути вже тільки теоретично зформульованою системою ідей, а починають люди нею захоплюватися чи перейматися, як недискусійною догмою. Ідеологія тоді духово штовхає людей до дії - до змагання здійснити її ідеї чи правди. Вона тоді функціонує як рушійна сила для свого суспільно-політичного руху чи організації, без якої даний рух чи організація не моглиб існувати, діяти, рости і розвиватися.

Отже, ідеологія тоді кличе людей змагати до формування світу, згідно з визнаваними ідеями чи правдами. Про ідеологію як таку силу один сучасний крайовий публіцист писав так: "Кожна ідея набирає сили і значення для людей щойно з тією хвилиною, коли з площини логіки вона переходить в площину віри".

Подібно сказав і наш достойний Голова Ярослав Стецько: Без догматичної віри у свої ідеї-правди, як правди абсолютні, немає нашої перемоги. Ми мусимо стати фанатиками благородного й великого чину-здійснення наших ідей, а не скептиками чи релятивістами".

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

НАША ДІЯЛЬНІСТЬ НА ТЕПЕРІШНЬОМУ ЕТАПІ /із матеріалів Референтури Пропаганди/

Багатьом відомо, що московська імперія протягом століть вела нищівну боротьбу супроти українського народу з метою знищення нашої нації. Але з днем приходу комуністів до влади національне питання в бувшій російській імперії набрало явно диявольського нищівного характеру щодо України.

Ленін добре розумів, яку велику роль може відіграти визвольний рух серед гноблених царською Росією націй, тому він приділяв багато уваги розв'язанню національного питання в країні. Щоб притягти на свій бік гноблені народи та використати їх для повалення царського режиму і захоплення влади, комуністи - ще до революції 1917-року - обіцяли всім свободу і незалежність. Обіцяли свободу і Україні, але що справді крилося за цією обіцянкою?

Що Ленін та його приспівники найсправді і не думали про якесь відокремлення України від нової, червоної Росії видно вже з декількох слів Леніна, в яких він торкався budouчого України. Ось, що сказав він ясно і просто:

"При єдиній дії пролетарів великоруських і українських-вільна Україна можлива, без такої єдності про неї не може бути і мови."

Для нас є цілком зрозумілим, що коли не може бути і мови про те, щоб большевицька Росія існувала без України,

то не може бути і того, щоб не було кровної боротьби українців за свою самостійність.

З дня постанови Організації Українських Націоналістів /ОУН/ советські імперіялісти, продовжуючи політику Леніна, спрямували все своє вістря проти ОУН. Вони вживали не тільки брудну брехливу агітку але і застосовували спосіб фізичного нищення провідних націоналістів. Так від руки НКВД-КГБ загинули Е. Коновалець, Степан Бандера та інші провідники і патріоти.

Коли ці диявольські методи супроти українських націоналістів не дали бажаних наслідків, червона Москва вирішила розкласти еміграцію способом "культобміну". Але і це не дало великих успіхів, бо більшість українців повела рішучу боротьбу проти нової облуди. На червону вудку попалися тільки демоліберальні так-звані українські "самостійники". Вони повірили брехливим звітам Москви про начебто нечувано великі досягнення в ділянках економіки та культури "соціалістичної" України і плескали в долоні, хвалячи Москву за її "заслуги".

Демолібералам було і є байдужим те, що червона Москва пляново і систематично нищить українців. Так в голодових облогах 1921-го, 1932-33-го і 1946-го років та колективізації 1929-32 років було знищено понад 10 мільйонів українського селянства. А ежовщина - розстрілами та концтаборами - знищила додатково до 3-ох мільйонів українського населення. Разом з жертвами громадянської війни та 2-ї Світової Війни Україна загубила до 33-ох мільйонів свого населення.

Однак страхітливе нищення української нації не зломало духовно наш народ. Ми скріпили себе духовно нищівною боротьбою у лавах СВУ-СУМ-УАНЩ, ОУН-УПА-АВН-УГВР - не лише проти московського, а і проти гітлерівського окупантів.

Москві все не вдавалося перемогти організований і стійкий спротив України. Тому советське політбюро було змушене змінити свою тактику. Був створений так-званий "Науковий штаб", із складом московських шовіністів. Ця організація вишукувала та удосконалювала методи нищення української нації. Одним із способів ліквідації небажаних елементів є психушки /в'язниці-лікарні/, де кагебісти в білих халатах тортурують свої жертви різного роду отрутами. Одночасно советський уряд почав висилати з СРСР за кордон так-званих "дисидентів".

Серед нових емігрантів знаходиться чимало неокомуністів, неомарксистів". Тут, на еміграції, вони повели активну акцію на користь Москві. Дисиденти з України, по приїзді на Захід, розповідали про своє мучеництво в СРСР, а наш добродушний народ вірив їм і жертвував свої - нерідко важко зароблені - гроші. Такі "мученики" як Плющ, Григоренко, В. Мороз та інші поступово-методично входили в наше довір'я, а опісля показали свої справжнє обличчя.

Плющ відкрито проголосив себе марксистом, а на одній демократичній нараді сказав навіть таке: "Я думаю, що Стецьком керує КГБ". Григоренко ж заявив, що націоналізм є перешкодою до об'єднання українців з росіянами. Мороз цілував націоналістичний прапор, а потім написав провокаційну статтю під заголовком: "Чи існує ОУН?"

Григоренко є членом редколегії журналу "Континент", який редагує москаль Максимов. Останній, в інтерв'ю з кореспондентом газети "Новое Русское Слово" /Нью Йорк/, сказав: "Наша орієнтація - є Росія." Боротьбу гноблених червоною Москвою народів Максимов окреслює так: "Це, в першу чергу, спротив.... не політичний, а моральний і особистий." Подібне до цього написав і Григоренко: "...Потрібний пляномірний захист людських прав і ідеалів, а не політична боротьба." Григоренко, бувший радянський генерал, написав у своїй заяві таке: "Найбільшою перешкодою для створення єдиного фронту всіх націй СРСР є залишки російського великодержавного шовінізму і антиукраїнський провінційний націоналізм." Вже тільки ці слова ясно показують, що Григоренко пропагує злиття націй в СРСР в одну російську народність. Раніше, це ж саме висловив Сталін на 15-му партз'їзді.

Григоренко навіть набрався сміливості зробити ще таку заяву: "Тому дітям національно-визвольних рухів треба доводити українцям націям факт політичного, соціального і культурного поневолення російського народу." Ні однієї з своїх заяв Григоренко ніколи не відкликував.

І радянський вчений Сахаров, найближчий політичний друг Григоренка, в своєму листі до російського письменника Солженіцина виявив своє справжнє політичне обличчя такими словами: "Збереження партії /комуністичної/, але з посиленням ролі радів..."

Тут на еміграції, проживає російський дисидент Володимир Буковський. В своїй декларації в українській справі Буковський заявив ось що: "В кожному випадку змагаємо до створення такої ситуації, в якій українці могли б вільно висловитися, чи бажають незалежного державного буття." Заперечуючи цим словам, Буковський тут же закликає українців боротися, на чолі з російським народом, лише проти комунізму. /Необхідно зауважити, що цей же Буковський був організатором російського "Інтернаціоналу спротиву", до якого, від українців, увійшов Григоренко/.

Багато було зроблено заяв і висловів з боку Сахарова, Солженіцина, Буковського, Григоренка, Челідзе та Максимова про їхнє начебто становище до справ української незалежності. Однак, всі вони стоять за залежність України від радянсько-російської імперії. Через це вони є ворогами Української Свободної Держави.

Ми тут привели тільки декілька доказів про постанову зазначених дисидентів до справ визволення і незалежності України, але і цього вже достить, щоб ствердити нашу постанову до тих, хто був посланий закордон із завданням сіяти між українцями ворожі концепції до цих справ.

Ставимо виразно запит: Чи вищезгадані дисиденти вплинули на політичне мислення українців на еміграції? Миусимо визнати, що так, - а особливо на демоліберальні кола!

1/ Роман Ільницький /двійкар/ у своєму звіті про працю Українського Демократичного Руху /УДР/ в точці 4-тій каже: " Створити при Закордонному Представництві Української Гельсінської Групи /УГГ/ дорадчий орган, зложенний з

представників усіх політичних партій, і, таким чином, забезпечити йому доступ до всієї української громади та з'єднати собі її прихильників." /"Українські вісті", 29 лист. 1981 р., стор. 4./ Як ми бачимо, УДР готував об'єднання політичних організацій під проводом Григоренка.

Ільницький також заявив: "Ми хотіли бачити ЗП УГГ бодай такою установою, якою була ЗП УГВР, бо одна і друга з них у свій час стали виразниками реально діючих в Україні визвольних сил." Ось таке абсурдне порівняння між УГВР і Гельсінською Групою, керованою Григоренком.

2/ Так-звана меморіальна маніфестація, яка відбулася у Вашингтоні 2-го жовтня ц.р., за своїм змістом не мала нічого спільного з меморіальністю у поклоні 7-ми мільйонів замучених голодом українців - голодом, вчиненим червоною Москвою в 1932 - 1933 роках.

Мученики від голодового геноциду потребують заупокійних молитов - панахид. А друга точка вимагала б політичної підкладки: української боротьби за розвал російсько-комуністичної імперії і відновлення національних держав. Однак, нічого того не було. А було на тій меморіальній маніфестації російсько-малоросійське забарвлення.

Серед промовців був Конгресмен Дон Ріттер з Пенсильванії. Під впливом Російського Конгресового Комітету він заявив, що російський народ - так само як і українці - є також поневолений. Це, однак, не відповідає дійсності: росіяни національно не є поневолені.

Другим промовцем був Владімір Буковський. Він говорив англійською мовою. /Про Буковського ми вже згадували вище/. Виступав також Микола Плав'юк. Він передав українській спільноті в ЗСА привіт від СКВУ. /Цікаво, у зв'язку з чим був цей привіт? Чи це не був пропагандивний трюк: виберіть мене знову президентом СКВУ?/. М. Плав'юк далі висловив побажання, "щоб інформації про терпіння і жертви українського народу були амеіриканському світові так відомі, як недавнє зістрілення південнокорейського літака". / за "Свободою" від 5-го жовтня 1983 р./ Але ПУНівець не сказав ні слова про справжню причини, які викликали цю маніфестацію, і не закликав до розподілу російсько-большевицької імперії і відновленню національних держав.

На меморіальному відзначенні 7-ми мільйонів жертв голодомору виступав також Кріс Герстен, голова організації "Фрідом Федерейшин". К. Герстен зробив наголос на тому, що маніфестація 2-го жовтня повинна служити не тільки пригадкою, алу і бути запевненням, що подібний жаж більше не повториться.

І тут вилізло шило з мішка. Не тільки українці, але навіть і чужинці почали звертати увагу на політичну беззмістовність маніфестації. Гасло, яке придумав п. Стерчо: "Пригадай і нагадай" - не має жодного значення для боротьби за визволення України. І не дивно є, що та маніфестація відбулася під звуки овацій, якими присутні нагородили промовців, а не в жалобі по замученим мільйонам наших людей, не в торжественній рішучості продовжувати боротьбу за визволення поневолених націй...

/ Тут необхідно пригадати, що в новій організації "Фрі-дом Федерейшин" до директорії увійшли: проф. Едмунд В. Грібіткін - президент "Конгрес Русіян-Американ", та Б. Шебунчак - президент "Юкреніян-Американ Коммюніті". Отже за одним столом сиділи націоналіст ПУН-у і москаль./

Як інформує газета "Свобода", папихи за душі жертв голокасту не б. л. Очевидно, організатори маніфестації заборонили. Та й Митрополит Мстислав також заборонив своїм священникам відправляти Парастас. Єдине, що було: Митрополит УПЦ після свого слова запропонував присутнім заспівати "Вічну пам'ять". А невжеж було важко проголосити "Вічну пам'ять" церковним чином? Хіба це заборонив п. Стерчо?

3/ Ще один випадок впливу малоросіяництва від григоренківщини на українських демолібералів:

В Денвері /Колорадо/ було створено український комітет /голова - Іван Стебельський, секретар - Юрій Мошинський/ для відкриття парку під назвою "Бабин Яр". Було заплановано відбутися це відкриття разом з жидівським комітетом. Однак, українському комітетові було мало своїх людей і жидів. Тому організатори відкриття парку запросили ще гостей: Петра Григоренка з дружиною Зінаїдою. В тому ж самому українському пляні було зазначено, що 4-го жовтня комітет улаштує зустріч Зінаїди Григоренко з російською громадою...

І тут виникають питання: Чи українцям потрібні такі або подібні зустрічі? Чому ми дозволяємо дисидентам-партократам і взагалі ворожому українцям елементу пролазити до українських громад і організацій?

4/ Світовий Конгрес Вільних Українців, який повинен стояти на самостійницьких позиціях, підпав під вплив партократа Григоренка. Григоренка навіть послали на Мадридську конференцію захищати права людини в ССРСР! Чи це не є глум над українцями?

Вже з вищенаведених прикладів бачимо, що нашу еміграцію окутує російсько-большевицький вампір. Бачимо, як КГБ спритно підсуває нам малоросійську концепцію, щоб звести українську еміграцію до стану об'єднання з росіянами. А дисиденти-партократи сподіваються, що ми допоможемо їм - в спільній боротьбі - змінити режим в теперішній російській імперії. А вони потім довершать злиття націй у "єдиную неділімую" нову державу. Довершать те, що вже масово запровадять тепер в ССРСР Андропов і компанія. /Див. нову постанову Політбюро про злиття націй в советській Росії./

Загроза нависла над нашим народом, особливо в останній час. Щож ми, члени Організації, повинні робити? Як чинити опір наступаючому ворогові? Чи ми в силі протиставитись російсько-большевицьким злочинам?

Існує тільки одна певна відповідь:

Так, ми в силі протиставитись московським загарбникам! Ми є в силі спричинитися до розвалу російської імперії! Не забуваймо, що ми є відповідальні за свої дії перед Батьківщиною! Ми повинні зробити все можливе, щоби здобути Українську Самостійну Соборну Державу!

Для цього потрібно:

- 1/ Міцно зцементуватися всьому членству навколо Проводу ОУН та її Провідника Достойного Я. Стецька.
- 2/ Заактивізувати наші фасади на Радомськo-політичному відтинку.
- 3/ Давати рішучий відпир носіям російських і малоросійських концепцій, які ворог хитро-мудро просуває в кола ліберально-демократичних організацій. Невпинно викривати всякі КГБ-івські провокації супроти ОУН-УПА-ЛБН-УГВР та наших провідників.
- 4/ Організувати національні культурно-політичні імпрези на високому рівні. Дбати про те, щоб український і чужинецький загальний дiставав на цих імпрезах нові інформації щодо визвольної боротьби проти російсько-більшовицької імперії. Дбати про те, щоб імпрезові програми підіймали національний дух і виконавців і слухачів.
- 5/ Велике значення для нас має праця кольпортерів. від них залежить систематичне розповсюдження нашої літератури. Тому необхідно призначити на кольпортерів осіб відповідальних і дбайливих.
- 6/ В 1984 році гідно відзначити роковини таких подій:
 - а/ 75-ліття від народження і 25-ліття від смерті сл.пам. Провідника ОУН Степана Бандери.
 - б/ 40-ліття від заснування УГВР. /На це буде окрема інструкція/.
 - в/ 60-ліття від закатовання москалями Миколи Міхновського.
 - г/ 325-ліття від перемоги гетьм. Івана Виговського над москалями в бою під Конотопом.
- 7/ Розпочати організувати якнайбільше учасників до суміського табору, який буде працювати під час Олімпіади в Лос Анджелесі.
- 8/ Ширити історію України. Роз'яснювати іншим нашу боротьбу за відновлення самостійності України. Виявляти злочини червоної Москви супроти українського народу.
- 9/ Звернути більшу увагу на вишкіл кадрів. Без цього наше членство не буде в силі продовжувати пропагандистську діяльність та ідеологічну боротьбу проти:
 - а/ російсько-більшовицьких імперіялістів,
 - б/ Російських еміграційних імперіялістів,
 - в/ сил і течій на Заході, які намагаються гальмувати нашу діяльність, пов'язану з боротьбою за визволення України,
 - г/ з окремими українцями та різними українськими групами поза межами ССРСР, які виступають проти ОУН та її провідників.

Рекомендуємо приділити особливу увагу організаціям СУМ і ТУСМ. Крім курсів для політичного і українознавчого вишколу, при цих організаціях буде необхідно створити різні мистецькі гуртки з тематичним матеріалом виховного характеру. Також видавати стінні часописи, в яких відбивати життя і діяльність осередків.

Не забуваймо, що червона Москва є нашим головним ворогом!
Цей ворог вживає всіх можливих заходів, щоб знищити нас як на-
цію.

Але ми можемо з ним успішно боротися, згуртувавшись нав-
коло наших провідних організацій - ОУН - УПА - АБН, як це по-
казало минуле.

Слава Україні!

Героям Слава!

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

ІЗ ДЕРЕКТИВ ГОЛОВНОЇ ДИРЕКЦІЇ

А К Ц І Ї

1/ Масові акції треба урізноманітнювати:

а/ наша молодь може їх стосувати, придумуючи все нові методи, як це засвідчують приклади в ЗСА - ОН, обсадження большевицьких бюр, чи акції карикатурного типу з московським медведем, якого кормить президент Реган і т.п.

б/ актуальна акція проти ракет СС-20 в Україні, Білорусі, Литві, до чого можна змобілізувати не лише українців. З огляду на односторонність демонстрацій на Заході нпр. виключно проти американських ракет в Зах. Європі, але ані згадки про московські ракети в Україні СС-20! Геть з провокованою москалями атомовою війною! Геть з російськими ракетами! Геть з атомовою зброєю в поневолених країнах!

Наші демонстрації проти атомової війни мають бути скеровані виключно проти Росії, як провокатора її, з гаслом: підтримайте визвольну боротьбу народів в ССРСР! Це є альтернатива до атомової війни! За вічний мир на руїнах большевизму! На руїнах російської імперії - ССРСР! За мир через визвольну боротьбу народів! Револуція проти РАКЕТ і АТОМОВОЇ ЗБРОЇ РОСІЇ! Необхідно актуалізувати гасла акцій, достосовані до ситуації у світі і в імперії!

Треба вказувати на багатонаціональність ССРСР-, ССРСР рівняється - російська імперія, ССРСР озброюють західні держави технологією, електронікою, легкою і важкою індустрією, продуктами, а навіть зброєю! І збіжжям рятують перед упадком!

Не забувати, ССРСР є в систематичному економічному регресі: Тому ССРСР ставатиме середньою потугою, - озброєння його буде автоматично зменшуватися.

2/ Голодова облога: акції необхідні.

3/ Не забувати приготувлятися до "Різдвяної Акції - Ялинака і Акції Крутянського Чину. Окремі доручення будуть від КУ СУМ.

З М І С Т
=====

1/ Звернення АБН у Ювілейний Рік	1 - 4
2/ У Світлий Ювілей...	4
3/ Більше уваги справам молоді - О.К-вий	5 - 7
4/ Молодь запорука Організації - Хмара	7 - 9
5/ За ідеологію чи проти неї	9 - 11
6/ Наша діяльність на теп. етапі	11 - 17
7/ Директиви Гол. Дирекції	17

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Ціна 40 пенсів.